

Aan de leden van de Statencommissie
Natuur, Landbouw & Milieu
Provinciehuis, Haarlem

p/a Commissiegriffier
de heer Eric Krijgsman
krijgsmane@noord-holland.nl

Broek in Waterland, 21 juni 2017

Betreft: Visie op provinciaal Stiltegebiedenbeleid

Geachte leden van de Statencommissie Natuur, Landbouw & Milieu,

In de vergadering van de Statencommissie NLM van 26 juni 2017 bespreekt u het rapport en de brief van Gedeputeerde Staten over Stiltegebieden in Noord-Holland (agendapunt 17.b). De Stichting Behoud Waterland (SBW) wil middels deze brief haar visie op dit onderwerp onder uw aandacht brengen.

Stiltegebieden zijn goed voor de gezondheid en het welzijn van de mensen en zij bevorderen de beleving van natuur en landschap. Het bestaan van 39 stiltegebieden in Noord-Holland vindt de SBW een groot goed. Handhaving van de geluidsnormen zoals die door de provincie zijn vastgelegd, is dan ook belangrijk. De koers die GS inzetten voor 'de actualisatie van het stiltegebiedenbeleid teneinde uitvoerbaar en handhaafbaar beleid vast te stellen' (tekst coalitieakkoord), stelt echter teleur. Die koers leidt namelijk tot een verzwakking van het stiltegebiedenbeleid. De feitelijke situatie wordt vastgelegd, niet de wenselijke. Een visie ontbreekt.

Wat doe je om ervoor te zorgen dat meer automobilisten zich aan de maximumsnelheid houden? Zorgen dat de maximumsnelheid beter wordt nageleefd door meer voorlichting (over het nut ervan), betere controle op de naleving en gerichte sancties in bepaalde gevallen. Niet door verhoging van de maximumsnelheid of die helemaal afschaffen! Natuurlijk niet, want dan gooi je het kind (de verkeersveiligheid) weg met het badwater (het snelheidsbeleid).

Toch is dat de kern van het voorstel van GS bij de actualisatie van het stiltegebiedenbeleid. GS stellen voor het stilteregeime in 21 van de 39 gebieden te verzwakken door er oasegebieden van te maken en voor 3 gebieden ('restgebieden') overwegen ze het stiltebeleid helemaal af te schaffen. Dat zou dan volgens GS leiden tot uitvoerbaar en handhaafbaar beleid. Volgens de SBW is dat flauwekul. Dat leidt tot verzwakking van het beleid.

Neem de vijf stiltegebieden in de regio Waterland, die liggen binnen het werkgebied van de Stichting Behoud Waterland. Dat zijn: IJsselmeerkust Zeevang (nummer 24), Polder Wormer Jisp en Neck (29), Polder IJperveld (30), Varkensland en Broekpolders (31) en Ransdorp Holysloot (33). Volgens het rapport moeten die vijf gebieden allemaal oasegebieden worden.

Uit de tabel in bijlage 5 van het rapport (pagina 62-3) blijkt dat deze vijf gebieden ruim voldoen aan de normen voor weglawaai en industrielawaai. Voor vliegverkeer worden de normen overschreden. Dat laatste is kennelijk de reden om de vijf Waterlandse stiltegebieden af te waarderen. Opmerkelijk is dat noch in het rapport en noch in de brief van GS de mogelijkheid geopperd wordt de overschrijding bij de bron aan te pakken en te bewerkstelligen dat de geluidsoverlast van vliegtuigen vermindert. Dat kan onder meer door het veranderen van vlieghoogtes en het verleggen van vliegroutes. De SBW is de laatste die zal zeggen dat dat een gemakkelijke opgave is. Maar GS hebben het er zelfs niet over. Dat is toch gek.

En dan de oplossing. GS stellen voor van die vijf stiltegebieden oasegebieden te maken, d.w.z. gebieden met een stille kern met een minder stille buffer eromheen. Dat is toch geen oplossing voor de lawaaioverlast die het vliegverkeer veroorzaakt! Overvliegende vliegtuigen maken bij de verspreiding van hun lawaai geen onderscheid tussen kern en buffer. Deze statusverlaging heeft geen enkel heilzaam effect!

Opmerkelijk is dat GS geen voorstellen doen om de afgezwakte stiltegebieden en eventuele opheffing van stiltegebieden te compenseren. Evenmin wordt voorgesteld uit te zoeken hoe stiltegebieden kunnen worden verbeterd, met andere woorden welke maatregelen kunnen worden genomen om van een oasegebied een topgebied te maken. Dat is vreemd gezien het belang van stiltegebieden voor het welzijn en de gezondheid van de inwoners van Noord-Holland en het grote belang van topstiltegebieden in de drukke metropool Amsterdam. De SBW constateert dat GS de stiltegebieden niet benaderen vanuit een visie op de waarde van stilte en met het doel van het menselijk welzijn voor ogen. GS constateren daarentegen dat op een groot aantal plekken de normen worden overschreden, accepteren die situatie als gegeven en stellen voor dat te legitimeren. Dat vindt de SBW geen verantwoord stiltegebiedenbeleid.

De SBW steunt maatregelen die beogen het instrument van de ruimtelijke ordening (PRV) in te zetten om het stiltegebiedenbeleid effectiever te laten zijn. Grotere bekendheid van het bestaan en het doel van stiltegebieden is ook belangrijk, zodat burgers en lokale bestuurders daar rekening mee gaan houden.

De SBW maakt alvast de kanttekening dat het voorstel op pagina 19 van het rapport niet kan voorkomen dat gebieden 'sluipenderwijs lawaaiiger worden'. Voorgesteld wordt een bepaling in de PRV op te nemen 'met als strekking dat ten gevolge van RO-besluiten de geluidsbelasting in de stiltegebieden niet (significant) mag toenemen'. Echter, RO-ontwikkelingen die een hogere, maar geen significant hogere, geluidsbelasting ten gevolge kunnen hebben, dragen er (tezamen) juist toe bij dat stiltegebieden uiteindelijk verdwijnen.

De SBW is altijd bereid haar standpunt aan u nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet en hoogachtend,

Rineke Neppelenbroek
voorzitter

cc Gedeputeerde Staten, gedeputeerde Adnan Tekin